

have en stærk og legitim interesse i, at et sådant arrangement kan tilvejebringes. Priskontrolrådet har da også i nogle tilfælde indrømmet opsættende virkning.

Ud fra disse hensyn har ministeren for handel, industri og søfart erklæret sig villig til overfor priskontrolrådet at give udtryk for, at rådet, i tilfælde hvor formålet med den trufne afgørelse eller det givne pålæg ikke gør øjeblikkelig ikrafttræden nødvendig, bør imødekomme ønske fra klageren om en passende udsættelse med henblik på sagens behandling i ankenævnet.

Udvalget har kunnet tiltræde en sådan opfordring til priskontrolrådet, idet dog et mindretal (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) fremhæver, at det kun kan være i ganske ekstraordinære tilfælde, at opsættende virkning som følge af anke kan indrømmes.

Efter de i udvalget førte forhandlinger og givne oplysninger er et *flertal* (udvalget med undtagelse af Tholstrup) enigt i, at lovforslaget gennemføres for et år, idet der dog henvises til de ændringsforslag, der er stillet i nærværende betænkning.

Et *mindretal indenfor flertallet* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) har under hensyn til, at trustkommissionen har stillet i udsigt, at man i løbet af sommeren 1953 vil kunne afgive en redegørelse, der eventuelt kan danne grundlag for fremsættelse af en egentlig lov om prisaftaler, undladt at stille forslag om yderligere begrænsning af priskontrolrådets beføjelser og nedsættelse af priskontrolrådets medlemstal.

Et *andet mindretal indenfor flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) kan tiltræde det af ministeren i folketinget den 16. oktober 1952 fremsatte forslag til lov om prisaftaler m. v. med nedenstående ændringsforslag.

Mindretallet har under forhandlingerne i udvalget især lagt vægt på, at man snarest

når frem til en lovgivning, der kan sikre en effektiv bekæmpelse af monopoler, pris aftaler og andre indskrænkninger i konkurrencen. Ministeren har i denne forbindelse henvist til trustkommissionen, og af en skrivelse fra trustkommissionens formand af 11. ds. fremgår, at kommissionen inden sommeren 1953 vil kunne udarbejde en redegørelse, som kan benyttes ved forbedelsen af en permanent lov om pris aftaler m. v.

Efter mindretallets opfattelse burde det under disse omstændigheder være muligt at fremme det nævnte arbejde således, at et nyt trustlovsforslag kunne forelægges for rigsdagen inden udgangen af indeværende rigsdagssamling. Når der nu foreligger til sagn om, at det nye forslag vil fremkomme ved begyndelsen af den ordinære rigsdagssamling 1953—54, har mindretallet undladt at stille ændringsforslag på dette punkt, idet man dog ønsker at gøre klart opmærksom på, at det må anses for udelukket, at bestemmelserne fra aftaleloven af 1937 på ny kan sættes i kraft, idet de overfor den opgave, der nu foreligger, må anses for utilstrækkelige.

Om de enkelte ændringsforslag, der fremsættes af mindretallet, skal iøvrigt bemærkes:

ad 1. Da lovforslaget bl. a. i §§ 10 og 11 indeholder bemyndigelse til prisfastsættelse, prismærkning m. v. udenfor det egentlige aftaleområde, finder man, at lovens titel bør være lov om priser, pris aftaler m. v.

ad 2. Dette ændringsforslag tager sigte på at fastslå offentlighedsprincippet. Efter mindretallets opfattelse er det vigtigt, at offentligheden har bedst mulig adgang til at følge med i administrationen på et så vigtigt område som det her omhandlede.

ad 4. Efter dette ændringsforslag vil forslagens § 10, stk. 1, komme til at svare til den gældende prislovs § 8, stk. 1.

ad 5. Mindretallet er enigt med ministeren i, at det er nødvendigt, at prismyndighederne har beføjelse til at gribe ind også på